

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu Pierwszej Instancji (szósta izba) z dnia 18 listopada 2009 r. w sprawie T-375/04 Scheucher — Fleisch i in. przeciwko Komisji, w którym Sąd stwierdził nieważność decyzji Komisji C(2004) 2037 wersja ostateczna z dnia 30 czerwca 2004 r. w sprawie pomocy państwa NN 34A/2000 dotyczącej austriackich programów jakości oraz znaków „AMA Biozeichen” i „AMA Gütesiegel” (Dz.U. 2005, C 105, s. 30) — Błędna wykładnia zawartego w art. 263 akapit czwarty TFUE pojęcia „dotyczyć bezpośrednio i indywidualnie” — Naruszenie art. 108 ust. 2 TFUE ze względu na to, że Sąd rozstrzygnął, iż Komisja ma obowiązek wszczęcia przewidzianego w tym przepisie postępowania — Naruszenie zasad rozkładu ciężaru dowodu — Niewystarczające uzasadnienie zaskarżonego wyroku — Brak przeprowadzenia koniecznych dowodów

Sentencja

- 1) *Odwołania główne i uboczne zostają oddalone.*
- 2) *Republika Austrii zostaje obciążona kosztami postępowania.*
- 3) *Komisja Europejska pokrywa koszty własne.*

(¹) Dz.U. C 80 z 27.3.2010.

Wyrok Trybunału (trzecia izba) z dnia 27 października 2011 r. (wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym złożony przez Bundesfinanzhof — Niemcy) — Finanzamt Essen-NordOst przeciwko GFKL Financial Services AG

(Sprawa C-93/10) (¹)

(Szósta dyrektywa VAT — Artykuł 2 pkt 1 i art. 4 — Zakres stosowania — Pojęcia „odpłatne świadczenie usług” i „działalność gospodarcza” — Sprzedaż wierzytelności trudnych — Cena sprzedaży niższa od nominalnej wartości wierzytelności — Przejęcie przez nabywcę windykacji wierzytelności i ryzyka niewypłacalności dłużnika)

(2011/C 370/17)

Język postępowania: niemiecki

Sąd krajowy

Bundesfinanzhof

Strony w postępowaniu przed sądem krajowym

Strona skarżąca: Finanzamt Essen-NordOst

Strona pozwana: GFKL Financial Services AG

Przedmiot

Wniosek o wydanie orzeczenia w trybie prejudycjalnym — Bundesfinanzhof — Wykładnia art. 2 pkt 1, art. 4, art. 11 część A ust. 1 lit. a) oraz art. 13 część B lit. d) pkt 2 i 3 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system

podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku (Dz.U. L 145, s. 1) — Pojęcia odpłatnego świadczenia usług i działalności gospodarczej — Factoring — Nabywanie trudnych wierzytelności po cenie obliczonej w zależności od prawdopodobieństwa niewypłacalności dłużnika — Przejęcie przez faktora windykacji wierzytelności oraz ryzyka niewypłacalności dłużnika

Sentencja

Artykuł 2 pkt 1 i art. 4 szóstej dyrektywy Rady 77/388/EWG z dnia 17 maja 1977 r. w sprawie harmonizacji ustawodawstw państw członkowskich w odniesieniu do podatków obrotowych — wspólny system podatku od wartości dodanej: ujednolicona podstawa wymiaru podatku należy interpretować w ten sposób, że podmiot, który na własne ryzyko nabywa trudne wierzytelności po cenie niższej od ich wartości nominalnej, nie świadczy odpłatnie usługi w rozumieniu art. 2 pkt 1 i nie dokonuje tym samym czynności z zakresu działalności gospodarczej objętej zakresem stosowania wspomnianej dyrektywy, jeżeli różnica między wartością nominalną tych wierzytelności a ceną ich sprzedaży odzwierciedla rzeczywistą ekonomiczną wartość owych wierzytelności w chwili sprzedaży.

(¹) Dz.U. C 134 z 22.5.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2011 r. — Solvay SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-109/10 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Rynek sody we Wspólnocie — Nadużycie pozycji dominującej — Naruszenie prawa do obrony — Dostęp do akt — Przesłuchanie przedsiębiorstwa)

(2011/C 370/18)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Solvay SA (przedstawiciele: P. Foriers, F. Louis, R. Jafferali i A. Vallery, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, F. Castillo de la Torre, pełnomocnicy, N. Coutrelis, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2009 r. w sprawie T-57/01 Solvay przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 82 (WE) — Konkurencja — Rynek sody we Wspólnocie (z wyjątkiem Zjednoczonego Królestwa oraz Irlandii) — Nadużycie pozycji dominującej — Naruszenie prawa do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie — Naruszenie prawa do obrony — Dotknięta błędem wcześniejsza definicja właściwego rynku geograficznego — Brak uzasadnienia — Nadzwyczajne okoliczności wskazujące na brak pozycji dominującej

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie T-57/01 Solvay przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2003/6/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 82 traktatu WE (sprawa COMP/33.133 — C: Węglan sodu — Solvay).
- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami zarówno postępowania w pierwszej instancji, jaki i postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (wielka izba) z dnia 25 października 2011 r. — Solvay SA przeciwko Komisji Europejskiej

(Sprawa C-110/10 P) (¹)

(Odwołanie — Konkurencja — Rynek sody we Wspólnocie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie prawa do obrony — Dostęp do akt — Przesłuchanie przedsiębiorstwa)

(2011/C 370/19)

Język postępowania: francuski

Strony

Wnoszący odwołanie: Solvay SA (przedstawiciele: P. Foriers, R. Jafferali, F. Louis i A. Vallery, adwokaci)

Druga strona postępowania: Komisja Europejska (przedstawiciele: J. Currall, F. Castillo de la Torre, pełnomocnik, N. Coutrelis, adwokat)

Przedmiot

Odwołanie od wyroku Sądu (szósta izba) wydanego w dniu 17 grudnia 2009 r. w sprawie T-58/01 Solvay przeciwko Komisji, w którym Sąd oddalił skargę wnoszącej odwołanie o stwierdzenie nieważności decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. dotyczącej postępowania na podstawie art. 81 (WE) — Konkurencja — Rynek sody we Wspólnocie — Porozumienia, decyzje i uzgodnione praktyki — Naruszenie prawa do rozpatrzenia sprawy w rozsądnym terminie — Naruszenie prawa do obrony

Sentencja

- 1) Wyrok Sądu Unii Europejskiej z dnia 17 grudnia 2009 r. w sprawie T-58/01 Solvay przeciwko Komisji zostaje uchylony.
- 2) Stwierdza się nieważność decyzji Komisji 2003/5/WE z dnia 13 grudnia 2000 r. w sprawie postępowania na podstawie art. 81 traktatu WE (sprawa COMP/33.133 — B: Węglan sodu — Solvay, CFK).

- 3) Komisja Europejska zostaje obciążona kosztami zarówno postępowania w pierwszej instancji, jaki i postępowania odwoławczego.

(¹) Dz.U. C 161 z 19.6.2010.

Wyrok Trybunału (szósta izba) z dnia 27 października 2011 r. — Komisja Europejska przeciwko Rzeczypospolitej Polskiej

(Sprawa C-311/10) (¹)

(Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Dyrektywa 2007/46/WE — Homologacja pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów — Brak transpozycji w wyznaczonym terminie — Niepełna transpozycja)

(2011/C 370/20)

Język postępowania: polski

Strony

Strona skarżąca: Komisja Europejska (przedstawiciele: G. Zavvos i Ł. Habiak, pełnomocnicy)

Strona pozwana: Rzeczpospolita Polska (przedstawiciel: M. Szpunar, pełnomocnik)

Przedmiot

Uchybienie zobowiązaniom państwa członkowskiego — Nieprzyjęcie w przewidzianym terminie przepisów niezbędnych do zastosowania się do dyrektywy 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającej ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów (dyrektywa ramowa) (Dz.U. L 263, s. 1) lub brak powiadomienia o nich

Sentencja

- 1) Nie powiadamiając Komisji Europejskiej o przepisach ustawowych, wykonawczych i administracyjnych wykonujących dyrektywę 2007/46/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 5 września 2007 r. ustanawiającą ramy dla homologacji pojazdów silnikowych i ich przyczep oraz układów, części i oddzielnych zespołów technicznych przeznaczonych do tych pojazdów, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 48 rzeczony dyrektywy.
- 2) Nie przyjmując w wyznaczonym terminie wszystkich przepisów ustawowych, wykonawczych i administracyjnych niezbędnych do wykonania dyrektywy 2007/46, Rzeczpospolita Polska uchybiła zobowiązaniom ciążącym na niej na mocy art. 48 rzeczony dyrektywy.
- 3) Rzeczpospolita Polska zostaje obciążona kosztami postępowania.

(¹) Dz.U. C 246 z 11.9.2010.